

ותלה אותך על עץ ואכל העוף את בשרך
מלך ויהי ביום השלישי יום הולדת את פרעה
ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש
המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו
וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס
על כף פרעה ואת שר האפים תלה כאשר
פתר להם יוסף ולא זכר שר המשקים את יוסף
וישכחו

ויהי מקץ שלשתים ימים ופרעה חלם והנה עמוד
על היאר והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות
מראה ובריא את בשר ותרעילה באזו והנה שבע
פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה
ודקות בשר ותלמדנה אצל הפרות על שפת היאר
ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את
שבע הפרות יפת המראה והבריא את ויקץ פרעה
ויישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה
אזו בריאות וטבות והנה שבע שבלים דקות
ושדופת קדים צמחות אחריהן ותבלענה השבלים
הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות
ויקץ פרעה והנה חלום ויהי בבקר ותפעל רוחו
וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל
חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר
אותם לפרעה וידבר שר המשקים את פרעה
לאמר את חלמי אני מזכיר היום פרעה קצף
על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים
אתי ואת שר האפים ונחלמה חלום בלילה אזו
אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו ושם ארנו
לער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר
לנו את חלמתנו איש כחלמו פתר ויהי כאשר
פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה
וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריגהו מן הבור
ויגלו ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה ויאמר
פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני
שומעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו ויעץ
יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יעלה את
שרים פרעה וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הנני
עמוד על שפת היאר והנה מן היאר עלת שבע
פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרעילה באזו
והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות
ורעות תאר מאד ורקות בשר לא ראיתי כהנה
בכל ארץ מצרים לרע ותאכלנה הפרות חרות
והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריאות

ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו ארל קרבנה
ומראיהו רע כאשר בתזולה ואיקף וארא בזלמי
הנה שבע שבלים עלת בקנה אחד מלאה וטבות
והנה שבע שבלים צלמות דקות שדפות קדים
צלמות אזוריהם ותבלען השבלים הדקת את
שבע השבלים הטבות ואמר אל הזרעמים ואיך
מליד לי ויאמר יוסף אל פרעה זלום פרעה אחד
הוא את אשר האלהים עשה הליד לפרעה שבע
פרת הטבת שבע שלים הנה ושבע השבלים
הטבת שבע שלים הנה זלום אחד הוא ושבע
הפרות הרקות והרעל העלת אזוריהו שבע שלים
הנה ושבע השבלים הרקות שדפות הקדים
יהיו שבע שלי רעב הוא הדבר אשר דברתי
אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה
הנה שבע שלים באות שבע גדול בכל ארץ
מצרים וקמו שבע שלי רעב אזוריהו ונשכח כל
השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ ולא
יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אזורי כן
כי כבד הוא מאד ועל השנות הזלום אל פרעה
פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים וממחר
האלהים לעשותו ולתת ירא פרעה איש לבון
וזכם וישיתו על ארץ מצרים יעשה פרעה
ויפקד פקדים על הארץ וזמש את ארץ מצרים
בשבע שלי השבע ויקבצו את כל אכל השנים
הטבות הבאת האלה ויצברו בר תחת יד פרעה
אכל בערים ושמרו והיה האכל לפקדון לארץ
לשבע שלי הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא
תכרת הארץ ברעב וישב הדבר בעיני פרעה
ובעני כל עבדיו ויאמר פרעה אל עבדיו הלא
כזה איש אשר רוח אלהים בו ויאמר פרעה
אל יוסף אזורי הודיע אלהים אותך את כל זאת
איך לבון וזכם כמוך אתה תהיה על ביתי ועל
פוך ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממוך ויאמר
פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ
מצרים ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה
על יד יוסף וילבש אתו בגדי שלם וישם רכב
הזהב על צווארו וירכב אתו במרכבת המשנה
אשר לו ויקראו לפניו אברך ותתן אתו על כל
ארץ מצרים ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה
ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל
ארץ מצרים ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח
ויתן לו את אסנת בת פוטלי פרע כהן אף לאשה

ויצא יוסף על ארץ מצרים ויוסף בן שלשים שנה
בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני
פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים ותעש הארץ
שבעע שני השבע לקמצים ויקבץ את כל אכל
שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל
בערים אכל שדה העיר אשר סביבתיה נתן
בתוכה ויעבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד
עד כי חזל לספר כי אין מספר וליוסף ילד שני
בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ירדה לו
אסלת בת פוטי פרע כהן אוף ויקרא יוסף את שם
הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת
כל בית אבי ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני
אלהים בארץ נזני ותכלית שבעע שני והשבע
אשר היה בארץ מצרים ותחלית שבעע שני
הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל
הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם ותרעב כל
ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה לחם ויאמר
פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר
לכם תעשו והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח
יוסף את כל אשר בהם ויעבר למצרים ויחזק
הרעב בארץ מצרים וכל הארץ באו מצרימה
לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ וירא
יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו
למה תתראו ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר
במצרים רדו שמח ושברו לנו משם ונחיה ולא
נמות וירדו אצו יוסף לעשרה לשבר בר ממצרים
ואת בנימיץ אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי
אמר פן יקראנו אסוף ויבאו בני ישראל לשבר
בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען ויוסף
הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם
הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחו לו אפים ארצה
וירא יוסף את אחיו ויכרם ויתנכר אליהם וידבר
אתם קשות ויאמר אלהם מאיץ באתם ויאמרו
מארץ כנען לשבר אכל ויכר יוסף את אחיו
והם לא הכרהו ויכר יוסף את החלמות אשר
חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות
את ערות הארץ באתם ויאמרו אליו לא אדני
ועבדיך באו לשבר אכל כלנו בני איש אחד נזנו
כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים ויאמר אלהם
לא כי ערות הארץ באתם לראות ויאמרו שנים
עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ
כנען והנה הקטן את אבינו היום וראחד איתנו

ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר
מרגלים אתם באתם תבזזנו זוי פרעה אם תצאו מזה
כי אם בבוז אזיכם הקטף הזה שלזו מכם אחד
ויקח את אזיכם ואתם האסרו ויבזזו דבריכם
האמת אתכם ואם לא זוי פרעה כי מרגלים אתם
ויאסף אתם אל משמר שלשלת ימים ויאמר אלהם
יוסף ביום השלישי זאת עשו וזוי את האלהים
אני ירא אם כלים אתם אזיכם אחד יאסר בבית
משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם
ואת אזיכם הקטף תביאו אלי ויאמנו דבריכם
ולא תמותו ויעשו כן ויאמרו איש אל אחיו אבל
אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו
בהתזננו אלינו ולא שמענו על כל באר אלו
הצרה הזאת ויעץ ראובן אתם לאמר הלא אמרתי
אליכם לאמר אל תזנאו בילד ולא שמעתם וגם
דמו הזה נדרש והם לא ידעו כי שמעו יוסף כי
המלץ בילתם ויסב מעליהם ויבך וישב אלהם
וידבר אלהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אתו
לעניניהם ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב
כספיהם איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך
ויעש להם כן וישאו את שברם על זמריהם
ויטכו משם ויפתחו האחד את שקו לתת מספוא
לאזמרו במלוך וירא את כספו והנה הוא בפי
אמתזתו ויאמר אל אחיו הושב כספי וגם הזה
באמתזתי ויצא לבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר
מה זאת עשה אלהים לנו ויבאו אל יעקב אביהם
ארצה כנען ויגידו לו את כל הקרת אתם לאמר
דבר האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן ארתנו
כמרגלים את הארץ ונאמר אליו כלים אנחנו לא
היינו מרגלים שלים עשר אנחנו אזים בני אביו
האחד אינו והקטף היום את אביו בארץ כנען
ויאמר אליו האיש אדני הארץ באת אדע כי כלים
אתם אזיכם האחד הניחו אתי ואת רעבון בתיכם
קחו ולכו והביאו את אזיכם הקטף אלי ואדעה
כי לא מרגלים אתם כי כלים אתם אזיכם אתן
לכם ואת הארץ תסחרו ויהי הם מריקים עליהם
והנה איש צרור כספו בשקו ויראו את צרות
כספיהם המה ואביהם וייראו ויאמר אלהם
יעקב אביהם אתי שכרתם יוסף אינו ושמעון
אינו ואת בנימין תקחו עלי היו כלנה ויאמר
ראובן אל אביו לאמר את שלי בני תמית אם לא
אביאנו אליך תנה אתו על ידי ואני אשיבנו אליך

ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו
ושאר וקראו אסוף בדרך אשר תלכו בה
והורדתם את שבתתי בלגון שאולה והרעל כנף
בארץ ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר
הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו
לנו מעט אכל ויאמר אליו יהודה לאמר העד
העד בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי אחיכם
אתכם אם ישך משלח את אחינו אתנו לרדה
ולשברה לך אכל ואם אינך משלח לא לרד כי
האיש אמר אליו לא תראו פני בלתי אחיכם
אתכם ויאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד
לאיש העוד לכם אף ויאמרו שאול שאל האיש
לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם זוי היש לכם
אף ונגד לו על פי הדברים האלה הידוע לידע כי
יאמר הורידו את אחיכם ויאמר יהודה אל ישראל
אביו שלחה הנער אתי ולקומה וללכה ולזניה ולא
למות גם אנחנו גם אתה גם שפנו אנכי אער בנו
מידי תבקשנו אם לא הביאתי אליך והצגתני
לפניך וזנבתני לך כל הימים כי לולא התמהמתנו
כי עתה שבו זה פעמים ויאמר אלהם ישראל
אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ
בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרו ומעט
דבש לבאת ולט בלנים ושקדים וכסף משנה
קחו בידיכם ואת הכסף המושל בפי אמתותיכם
תשיבו בידיכם אולי משנה הוא ואת אחיכם
קחו וקומו שובו אל האיש ואל עדי יהי לכם
רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר
ואת בלימיץ ואני כאשר שכלתי שכלתי ויקחו
האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו
בידם ואת בלימיץ ויקמו וירדו מצרים ועמדו לפני
יוסף וירא יוסף אתם את בלימיץ ויאמר לאשר על
ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכין
כי אתי יאכלו האנשים בצהרים ויעש האיש
כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתו
ויספ וייראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו
על דבר הכסף השל באמתותינו בתחלה אנחנו
מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת
אתנו לעבדים ואת זמרינו ויעש אל האיש אשר
על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית ויאמרו בי
אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל ויהי כי באנו
אל המלך ונפתחה את אמתותינו והנה כסף איש
בפי אמתותנו כספנו במשקלו ושלב ארו בידינו

וכסף אזור הורדנו בידנו לשבר אכל לא ויעלו
 מי שם כספנו באמתותינו ויאמר שלום לכם אל
 תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם משמון
 באמתותיכם כספכם בא אלי ויצא אלהם את
 שמעון ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף וירן
 מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם ויכילו
 את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי
 שם יאכלו לחם ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את
 המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה
 וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הקטן
 אשר אמרתם העודנו חי ויאמרו שלום לעבדך
 לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחוו וישא עליו וירא
 את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן
 אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני וימהר
 יוסף כי נכמרו רחמי אל אחיו ויבקש לבכור
 ויבא הזדרה ויבך שמה וירחץ פניו ויצא ויתאפק
 ויאמר שימו לחם וישלמו לו לבדו ולהם לבדם
 ולמזרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון
 המזרים לאכל את העברים לחם כי תועבה הוא
 למזרים וישלמו לפניו הבכר כבכרתו והעליר
 כצערתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו וישא
 משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימין
 ממשאת כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו
 ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתות
 האנשים אכל כאשר יוכלון שארת ושנים כסף
 איש בפי אמתותו ואת גביעי גביע הכסף תשים
 בפי אמתות הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר
 יוסף אשר דבר הבקר אור והאנשים שלחו
 חמה וחמריהם הם יצאו את העיר לא הרחיקו
 ויוסף אמר לאשר על ביתו קום רדף אחרי
 האנשים והשגתם ואמרת אלהם למה שלמתם
 רעה תזות טובה הלוא זה אשר ישתה אדני בו
 והוא נחש יחש בו הרעתם אשר עשיתם וישלם
 וידבר אלהם את הדברים האלה ויאמרו אליו
 למה ידבר אדני כדברים האלה זלילה לעבדך
 מעשות כדבר הזה הן כסף אשר מצאנו בפי
 אמתותינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגזר
 מבית אדניך כסף או זהב אשר ימצא אתו מעבדך
 ומת וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים ויאמר גם עתה
 כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד
 ואתם תהיו נקים וימהרו ויורדו איש את אמתותו
 ארצה ויפתחו איש אמתותו ויחפש בגדול החל

ובקטלן כלה וימצא הגביע באמתות בלימץ ויקרעו
שבלתם ויעמס איש על זמרו וישבו העירה ויבא
יהודה ואזינו בירתו יוסף והוא עורדנו שם ויפרו
לפניו ארצה. ויאמר להם יוסף מה המעשה הלא
אשר עשיתם הלא ידעתם כי נזזש ינזזש איש
אשר כמלי ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה
נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך
הללו עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע
בידו ויאמר זלילה לי מעשיות זאת האיש אשר
נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם ערו
לשלום אל אביכם ויגש אליו

יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באדני
אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפר-עוד
אדני שאל את עבדי לאמר היש לכם אב או
אח ולאמר אל אדני יש לנו אב זקן ויחד זקנים
קטן ואזינו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו
ותאמר אל עבדיך הורדו אלי ואשימה עלי
עליו ולאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את
אביו ועלזב את אביו ומת ותאמר אל עבדיך אם
לא ירד אזיכם הקטן אתכם לא תספון לראות
פני ויהי כי עליו אל עבדך אבי ונלד לו את דברי
אדני ויאמר אביו שבו שברו לנו מעט אכל
ותאמר לא נוכל לרדת אם יש אזילנו הקטן אתנו
וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואזילנו הקטן
אילנו אתנו ויאמר עבדך אבי אלילנו אתם ידעתם
כי שלים ילדה לי אשתי ויגא האחד מאתי ואמר
אך טרף טרף ולא ראיתי עיך הנה ולקחתם גם
את זה מעם פני וקרהו אסוף והורדתם את שביתי
ברעה שלא לה ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער
אילנו אתנו ופשו קשורה בנפשו והיה כראורנו כי
איך הנער ומת והורידו עבדיך את שובת עבדך
אביו בלעוף שלא לה כי עבדך ערב את הנער מעם
אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וזמאתי לאבי
כל הימים ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד
לאדני והנער יעל עם אזינו כי איך אעלה אל אבי
והנער אילנו אתי פן אראה ברע אשר ימצא את
אבי ולא יכל יוסף להתאפק לכל הוצבים ערוי
ויקרא הוציאו ככל איש מעלי ולא למד איש ארנו
בהתודע יוסף אל אזינו ויתן את קלו בבכי וישמעו
מצרים וישמעו בית פרעה ויאמר יוסף אל אזינו
אני יוסף העויד אבי דזי ולא יכלו אזינו לענות אתו
כי נבהלו מפניו ויאמר יוסף אל אזינו גשו נא אלי